

ALTJÓÐA KVINNUDAGUR

Javnstøða í landsstýrinum men langt á mál í tinginum

Landsstýrið við javnstøðu millum kynini hevur broytt politikkin, heldur tingkvinna

Árni Gregersen

Politiska skipanin í Føroyum manglar enn rættuliga langt eftir at koma á mál, tá ið tað snýr seg um javnstøðu millum kvinnur og menn.

Samgongan hevur tó gjørt eina roynd og hevur skipað landsstýrið við eins nógvum kvinnum, sum monnum. Fýra av terimum átta, sum manna landsstýrið eru kvinnur.

Verri er støðan, tá ið tað eru vit, sum veljarar, sum seta tjóðating okkara saman.

33 fólk manna Løgtingið og av teimum eru bert 10 kvinnur. Hóast tað, so eru fleiri kvinnur í tinginum nú enn nakrantíð fyrr.

Spurningurin er so um tað ger nakran mun í tilgongdini til mál í politisku skipanini, at javnstøða er millum bæði kynini – ella um talan er um eina prosess, sum tekur langa tíð aðrenn nakar munur sæst.

Kanningar vísa, at tað er torført hjá kvinnum at sleppa framat og at tær mangan mugu vera munandi betur fyri enn menn, fyri at sleppa framat somu stórvum – eisini tá ið talan er um politisk stórv.

Kristianna Winther Poulsen, Javnaðarflokkurin, ivast ikki í, at javnstøðan í landsstýrinum og mongu kvinnurnar í Løgtinginum eru ein høvuðsorsøk til at láglønt og einsamallar mammur finga skattalætta og hjálp.

Errin

Ein av teimum undangongu-kvinnunum í stríðnum fyri javnstøðu, er fyrrverandi tingkvinnan, Karin Kjølbro, sum á tingi umboðaði Tjóðveldisflokkinn.

Hon sær eina ávís framgongd hóast tað ikki altíð gongur so skjótt.

– Men eg má siga, at eg eri errin, tá ið eg siggi tær fyra kvinnurnar, sum nú eru partur av landsstýrinum, sigur hon.

Hon leggur afturat, at hugsa vit eitt sindur aftur í tíðina, tá ið kvinnur komu uppí politikk, so var støðan ein heilt onnur. Sluppu

kvinnur yvirhøvur framat, so var tað tí ær skuldu taka sær av málsøkjum, sum høvdu við heim og skúla at gera. Tær sluppu ikki framat teimum tungu politisku stórvunum.

– Í dag sita tær fyra kvinnurnar í landsstýrinum á tungum málsøkjum. Til dømis situr ein teirra við figgjarmálum. Tað hevði ikki hent fyri nøkrum árum síðani, sigur Karin Kjølbro.

Stórir munur

At tað er ein munur, tá ið landsstýrið er samansett av eins nógvum kvinnum og monnunum ivast summi ikki í.

Ein teirra er Kristianna Winther Poulsen, tingkvinna fyri Javnaðarflokkinn.

– Tað er heilt greitt, at munur er á at hava eitt landsstýri við kvinnum og so eitt uttan kvinnur. Eitt landsstýri við javnstøðu sær samfelagið í einum munandi breiðari perspektivi enn tá ið tað bert er annað kyni, sigur hon.

Hon vísir á, at fleiri átøk eru gjørd, síðani hetta landsstýrið og hendan samgongan tók við, sum neyvan høvdu verið raðfest, um kvinnurnar ikki vóru so nógv í tali.

– Eg kann vísa á tær broytingar, sum eru gjørdar, so einsamallar kvinnur við børnum umframt einsamallar mammur, sum lesa fáa eitt sindur meira at liva fyri, høvdu neyvan verið gjørdar uttan so, at tað vóru so nógv kvinnur í Løgtingi-

num og í landsstýrinum, sigur Kristianna Winther Poulsen.

Hon vísir eisini á, at harðskapur móti kvinnum neyvan hevði verið tikið í so stórum álvara, vóru kvinnur ikki partar av lóggevandi arbeiðnum.

– Alt kemur ikki eftir einum degi, men tað gongur tann rætta vegin. Tað ræður um hjá okkum kvinnum at halda fast um tað sum er vunnið og byggja víðari á tað, sigur Kristianna Winther Poulsen.

Karin Kjølbro, fyrrverandi tingkvinna, er errin, tá ið hon sær, at tær fyra kvinnurnar í landsstýrinum sita við tungum málsøkjum

Kvinnurnar sita á teimum 10 av 33 stólum í føroyska tjóðartinginum, Løgtinginum.